

[Carsten Raft.]

ræder, men en god Kammerat, naar han med sin konservative Opfattelse er i Fagforeningen.

Til det ærede Medlem Hr. Strøm vil jeg sige, at der var ikke i Citatet eller i Artiklen et Ord om Forbud mod Fagforeningerne, og det var det, der skulde bevises.

Til det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen vil jeg sige, at det nytter ikke noget fra den anden Side at blive ved at raabe Løgn og atter Løgn mod K. U.s Paastande. Jeg har givet Tilbud om Undersøgelse af den paagældende Paastand. Jeg meddeler det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen, at der ikke er een Handels- og Kontor-medhjælper blandt de Tusind, det er alle sammen Svende og Lærlinge og Arbejdsmænd, altsaa inden for de almindelige Arbejdsfag. (Afbrudelse: Det er umuligt). Umuligt, siger man. Saa undersøg det, Tilbudet derom er aldrig modtaget, det er heller ikke modtaget i Dag.

Formanden: Jeg skal her afbryde Forhandlingerne om den foreliggende Sag.

Uden for Dagsordenen giver jeg Ordet til det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen, for at han kan faa Lejlighed til at fremsætte et tidligere anmeldt Lovforslag.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Oluf Pedersen): Det Forslag til Lov om Danmarks Bank, som jeg paa min Gruppes Vegne skal have den Ære at forelægge for dette høje Ting, har til Formaal at opnaa et Pengevæsen, der sikrer, at Pengesedlernes Købekraft som Tilgodebeviser paa Varer over for Varer som Helhed forbliver uændret. Ved et saadant Pengevæsen opnaas i fuldt Omfang det, man nu paa begrænsede Omraader har praktiseret ved de konjunkturbestemte Afgifter. Meget Uret og megen Nød og Elendighed som Følge af Prissvingninger kunde have været undgaaet, hvis et saadant Pengevæsen havde været opretholdt efter 1914. Det er derfor ikke underligt, at man rundt omkring i Landene blandt Teoretikere har lagt Grund til et bedre Pengevæsen, et Pengevæsen paa Linie med det Forslag, som vi her forelægger.

I Stedet for at man ved de konjunkturbestemte Afgifter lader Byrderne svinge med Prisen, gaar vort Forslag ud paa, at man skal fastholde selve Prisniveauet. Det, vi ønsker fæstnet, er danske Varers Salgspris for Producenterne. Den enkelte Vare skal selvfølgelig svinge i Pris, men Varernes Pris som Helhed, Pristallet, skal

gøres konstant inden for et Udsving paa 2 pCt. I Beregningerne, der skal danne Grundlaget for dette Pengevæsen, og som udføres af Statistisk Departement, skal kun indgaa danske Varer, idet de udenlandske Raavarer og Halvfabrikata fragaar. Det vil saa antagelig komme til at dreje sig om Varemængder til et Beløb af ca. 2 Milliarder, deraf ca. Halvdelen Landbrugets Eksportvarer, en Ottendedel andre Fødevarer som Sukker, Brød og Margarine, en Ottendedel Nydelsesmidler som Tobak, Øl og Spiritus, medens en Fjerdedel er forskellige Industrivarer som Jern, Klæder, Skotøj m. v.

Vi mener, at Ordningen af Pengevæsenet er en meget vigtig Opgave, at en Pengeforsælsning er højst skadelig for et Samfund, enten det saa som under Krigen sker ved, at Pengenes Værdi bliver lavere, eller det sker som nu i de senere Aar ved, at Pengenes Værdi bliver højere. Da man i sin Tid valgte Sølv og senere Guld som Grundlag, var det, fordi disse Varer over for Varer som Helhed var forholdsvis konstante. Nu duer Guld ikke mere; siden 1929 er Guldets Pris tredoblet, og netop ved Guldmøntfodens Opretholdelse har man opnaaet Prisforsælsning. Suspensionen af Gulddindløseligheden var et naturligt Modtræk mod den Prisstigning, der fandt Sted paa Guldets, en Prisstigning, som var en Følge af en Spekulation i Guld, en Spekulation, som ikke fandtes før Krigen med et saadant Resultat.

Vi ønsker at forlade Guldets og vor Gulddækning og Gulddindløselighed. Naar Indløseligheden opgives, og herom er jo alle enige, saa er Gulddækningen den rene Luksus, givende et Tab, der for vort Vedkommende, med den Pris, der er paa danske Kroner, udgør et Beløb paa ca. 15 Mill. Kr. aarlig i disse danske Papirkroner, et Valutatab, som jo har sin valutamæssige Betydning. Vi ønsker, at den Pris, som Producenterne opnaar paa Varerne, en Pris for Produktionen som Helhed, skal fastlægges; derimod ønsker vi ikke, at Prisen skal fastlægges for Forbrugerne. Forholdet vil jo være det, at hvis man gaar til en Ophævelse af Skatter, Ophævelse af Told, saa vil dette kunne give en Nedsættelse af den Pris, som Forbrugerne skal betale, uden at der sker Nedgang i den Pris, som Producenterne faar. Det, der skal gøre, at man kan faa Priserne ned for Forbrugerne, er, at man skal have Produktionsomkostningerne ned, og dette er jo ikke alene til Gavn for Forbrugerne i Almindelighed, men det er ogsaa til Gavn for Produ-